

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ Ι.

SUMMARIUM.

Quatuor hinc libris Ulysses apud Phaeacas seriem multiplicis erroris sui enarrat. Itaque refert, quis et unde domo sit (1-38); ut ab Illo profectus, primum ad Ciconas appulerit, atque expugnata eorum urbe Ismaro, LXXII sociis amissis, fugatus abscesserit (39-61); utque inde circa Maleam promontorium Borea a cursu suo ad Lotophagos sit deiectus (62-104), tum in terram immanium Cycloporum (105-192); ubi cum duodecim viris ad Polyphemum, Neptuni filium, penetraverit (193-286): qui cruentis dapihus expletus, quas caede sex sociorum eius instruxerat (287-344), vino etiam, quod Ulysses ingesserat, temulentus, quum in somnum procubisset, excaecatus (345-412), et parte gregis spoliatus, fugientem saxis incessit (413-566).

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ι.

Ἀλκίνου ἀπόλογοι.

Κυκλωπεία.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
ἦτοι μὲν τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἔστιν ἀοιδοῦ
τοιοῦδ', οἷος ὄδ' ἔστι, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν.
οὐ γὰρ ἔγωγέ τί φημι τέλος χαριέστερον εἶναι,
ἢ ὅτ' ἂν εὐφροσύνη μὲν ἔχη κάτα δῆμον ἅπαντα,
δαιτυμόνες δ' ἀνά δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ,
ἡμενοὶ ἐξείης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
σίτου καὶ κρεῖων, μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσω
οἰνοχόος φορέησι καὶ ἐγχείῃ δεπάεσσιν·
τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶναι.
σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπειτράπετο στονόεντα
εἴρεσθ', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω.
τί πρῶτόν τοι ἔπειτα, τί δ' ὑστάτιον καταλέξω;
κήδε' ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ Οὐρανίωνες.

5

10

15

- νῦν δ' ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι, ὄφρα καὶ ὑμεῖς
 εἶδειτ'· ἐγὼ δ' ἂν ἔπειτα, φυγῶν ὑπο νηλεὲς ἡμᾶρ,
 ὑμῖν ξεῖνος ἔω, καὶ ἀπόπροθι δώματα ναίων.
 εἴμ' Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν
 20 ἀνθρώποισι μέλω, καὶ μεν κλέος οὐρανὸν ἵκει.
 ναιετάω δ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ' ὄρος αὐτῆ,
 Νήριτον εἰνοσίφυλλον, ἀριπρεπές· ἀμφὶ δὲ νῆσοι
 πολλαὶ ναιετάουσι μάλα σχεδὸν ἀλλήλησιν,
 Δουλίχιόν τε Σάμη τε καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος·
 25 αὐτῆ δὲ χθαμαλὴ παννυπερτάτη εἰν ἀλὶ κεῖται
 πρὸς ζόφον - αἰ δέ τ' ἀνευθε πρὸς Ἥῳ τ' Ἡελίον τε -
 τρηχεῖ', ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὔτοι ἔγωγε
 ἧς γαίης δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι.
 ἦ μὲν μ' αὐτόθ' ἔρυνκε Καλυψώ, δια θεάων·
 30 [ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι.]
 ὡς δ' αὐτως Κίρκη κατερῆτυεν ἐν μεγάροισιν
 Αἰαίη, δολόεσσα, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
 ἀλλ' ἐμὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.
 ὡς οὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος οὐδὲ τοκῆων
 35 γίγνεται, εἶπερ καὶ τις ἀπόπροθι πίονα οἶκον
 γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ ναίει ἀπάνευθε τοκῆων.
 εἰ δ', ἄγε τοι καὶ νόστιον ἐμὸν πολυκηδέ' ἐνίσπω,
 ὃν μοι Ζεὺς ἐφέηκεν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντι.
 Ἴλιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασσεν,
 40 Ἴσμάρω· ἐνθα δ' ἐγὼ πόλιν ἔπραθον, ὤλεσα δ' αὐτούς·
 ἐκ πόλιος δ' ἀλόχους καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες
 δασσάμεθ', ὡς μήτις μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
 ἐνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ διερῶ ποδὶ φευγέμεν ἡμέας
 ἠνώγεα· τοὶ δὲ μέγα νήπιοι οὐκ ἐπίθοντο.

ἔνθα δὲ πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο, πολλὰ δὲ μῆλα 45
 ἔσφαζον παρὰ θῖνα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς.
 τόφρα δ' ἄρ' οἰχόμενοι Κίκονες Κικόνεσσι γεγώνευν,
 οἳ σφιν γείτονες ἦσαν ἅμα πλέονες καὶ ἀρσίους,
 ἠπειρον ναίοντες, ἐπιστάμενοι μὲν ἄφ' ἵππων
 ἀνδράσι μάχασθαι, καὶ ὄθι χρῆ πεζὸν ἔοντα. 50
 ἦλθον ἔπειθ', ὅσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὦρη,
 ἠέριοι· τότε δὴ ῥα κακὴ Διὸς αἴσα παρέστη
 ἡμῖν αἰνομόροισιν, ἵν' ἄλγεα πολλὰ πάθοιμεν.
 στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην παρὰ νηυσὶ θοῆσιν·
 βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείησιν. 55
 ὄφρα μὲν ἤως ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἡμᾶρ,
 τόφρα δ' ἀλεξόμενοι μένομεν πλεονάς περ ἔοντας·
 ἦμος δ' Ἡέλιος μετενίσσετο βουλυτόνδε,
 καὶ τότε δὴ Κίκονες κλῖναν δαμάσαντες Ἀχαιοῦς.
 ἔξ δ' ἄφ' ἐκάστης νηὸς εὐκνήμιδες ἑταῖροι 60
 ὦλονθ'· οἳ δ' ἄλλοι φύγομεν θάνατόν τε μόρον τε.
 Ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ,
 ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὄλεσαντες ἑταίρους.
 οὐδ' ἄρα μοι προτέρω νῆες κλον ἀμφιέλισσαι,
 πρὶν τινα τῶν δειλῶν ἑτάρων τρεῖς ἕκαστον αὔσαι, 65
 οἳ θάνον ἐν πεδίῳ, Κικόνων ὑπο δῆωθέντες.
 νηυσὶ δ' ἐπῶρσ' ἄνεμον Βορέην νεφεληγερέτα Ζεὺς
 λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψεν
 γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
 αἱ μὲν ἔπειτ' ἐφέροντ' ἐπικάρσιαι, ἰστία δὲ σφιν 70
 τριχθά τε καὶ τετραχθά διέσχισεν ἴς ἀνέμοιο.
 καὶ τὰ μὲν ἐς νῆας κάθεμεν, δείσαντες ὄλεθρον,
 αὐτὰς δ' ἐσσυμένως προερούσαμεν ἠπειρόνδε·

- ἔνθα δύο νύκτας, δύο τ' ἡμέατα συνεχῆς αἰεὶ
 75 κείμεθ', ὁμοῦ καμάτω τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμᾶρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' Ἥώς,
 ἰστοὺς στησάμενοι, ἀνά θ' ἰστία λεύκ' ἐρύσαντες,
 ἡμεῖα· τὰς δ' ἀνεμὸς τε κυβερνήται τ' ἴθυνον.
 καὶ νύ κεν ἀσκηθῆς ἰκόμην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 80 ἀλλὰ με κῆμα, ῥόος τε, περιγνάμπτοντα Μάλειαν,
 καὶ Βορέης ἀπέωσε, παρέπλαγξεν δὲ Κυθήρων.
 Ἐνθεν δ' ἐννήμαρ φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντι· αὐτὰρ δεκάτη ἐπέβημεν
 γαίης Λωτοφάγων, οἷτ' ἀνθινον εἶδαρ ἔδουσιν.
 85 ἔνθα δ' ἐπ' ἠπείρου βῆμεν, καὶ ἀφυσάμεθ' ὕδωρ·
 αἶψα δὲ δεῖπνον ἔλοντο θοῆς παρὰ νηυσὶν ἐταῖροι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σίτιό τε πασσάμεθ' ἠδὲ ποτῆτος,
 δὴ τότε ἐγὼν ἐτάρους προΐειν πένθεσθαι ἰόντας,
 ἄνδρε δύο κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἀμ' ὀπάσσας,
 90 οἵτινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.
 οἱ δ' αἶψ' οἰχόμενοι μίγεν ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν·
 οὐδ' ἄρα Λωτοφάγοι μῆδονθ' ἐτάροισιν ὄλεθρον
 ἡμετέροις, ἀλλὰ σφι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι.
 τῶν δ' ὅστις λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρπὸν,
 95 οὐκέτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἠθέλεν, οὐδὲ νέεσθαι·
 ἀλλ' αὐτοῦ βούλοντο μετ' ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν
 λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν, νόστου τε λαθέσθαι.
 τοὺς μὲν ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄγον κλαίοντας ἀνάγκη,
 νηυσὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῆσιν ὑπὸ ζυγὰ δῆσα ἐρύσσας.
 100 αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἐταίρους
 σπερχομένους νηῶν ἐπιβαινέμεν ὠκείων,
 μήπω τις λωτοῖο φαγὼν νόστοιο λάθῃται.

οἱ δ' αἰψ' εἰςβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
 ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.

Ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ. 105

Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων, ἀθεμίστων,
 ἰκόμεθ', οἱ ῥα θεοῖσι πεποιθότες ἀθανάτοισιν,
 οὔτε φυτεύουσιν χερσὶν φυτόν, οὔτ' ἀρόωσιν·
 ἀλλὰ τάγ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται,
 πυροὶ καὶ κριθαὶ ἦδ' ἄμπελοι, αἶτε φέρουσιν 110
 οἶνον ἐριστάφυλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.

τοῖσιν δ' οὔτ' ἀγοραὶ βουλευφόροι, οὔτε θεμιστές·
 ἀλλ' οἶγ' ὑψηλῶν ὄρέων ναίουσι κάρηνα
 ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι· θεμιστεύει δὲ ἕκαστος
 παίδων ἦδ' ἀλόχων, οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσιν. 115

Νῆσος ἔπειτα λάχεια παρὲκ λιμένος τετάνυσται
 γαίης Κυκλώπων, οὔτε σχεδόν, οὔτ' ἀποτηλοῦ,

ὕλησσι· ἐν δ' αἶγες ἀπειρέσιαι γεγάασιν
 ἀγριαί· οὐ μὲν γὰρ πάτος ἀνθρώπων ἀπερύκει·
 οὐδέ μιν εἰσοιχνεῦσι κνηγέται, οἶτε καθ' ὕλην 120
 ἄλγεα πάσχουσιν, κορυφὰς ὄρέων ἐφέποντες.

οὔτ' ἄρα ποιμνησιν καταΐσχεται, οὔτ' ἀρότοισιν,
 ἀλλ' ἦγ' ἄσπαρτος καὶ ἀνήροτος ἦματα πάντα
 ἀνδρῶν χηρεύει, βόσκει δέ τε μηκάδας αἶγας.

οὐ γὰρ Κυκλώπεσσι νέες πάρα μιλοπάροιοι, 125
 οὐδ' ἄνδρες νηῶν ἐνὶ τέκτονες, οἳ κε κάμοιεν
 νῆας εὐσσέλμους, αἳ κεν τελέοιεν ἕκαστα,

ἄστε' ἐπ' ἀνθρώπων ἰκνεύμεναι· οἷά τε πολλὰ
 ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλους νηυσὶν περόωσι θάλασσαν·
 οἳ κέ σφιν καὶ νῆσον εὐκτιμένην ἐκάμοντο. 130

οὐ μὲν γὰρ τι κακὴ γε, φέροι δέ κεν ὦρια πάντα·

- ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἄλός πολιοῖο παρ' ὄχθας
 ὑδροηλοὶ, μαλακοί· μάλα κ' ἀφθιτοὶ ἀμπελοὶ εἶεν.
 ἐν δ' ἄροσις λείη· μάλα κεν βαθὺ λήϊον αἰεὶ
 135 εἰς ὥρας ἀμῶεν· ἐπεὶ μάλα πῖαθ' ὑπ' οὐδᾶς.
 ἐν δὲ λιμῆν εὐορμος, ἵν' οὐ χρεῶ πείσματός ἐστιν,
 οὔτ' εὐνάς βαλέειν, οὔτε προμνήσι' ἀνάψαι,
 ἀλλ' ἐπικέλσαντας μεῖναι χρόνον, εἰσόκε ναυτέων
 θυμὸς ἐποτρύνῃ, καὶ ἐπιπνεύσωσιν ἄηται.
 140 αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ,
 κρήνη ὑπὸ σπείους· περὶ δ' αἰγείροι πεφύασιν.
 ἔνθα κατεπλέομεν, καὶ τις θεὸς ἠγεμόνευεν
 νύκτα δι' ὄρφναίην· οὐδὲ προὔφαινετ' ἰδέσθαι·
 ἄηρ γὰρ παρὰ νηυσὶ βαθεῖ' ἦν, οὐδὲ Σελήνη
 145 οὐρανόθε προὔφαινε· κατείχετο δὲ νεφέεσσιν.
 ἔνθ' οὔτις τὴν νῆσον ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·
 οὔτ' οὖν κύματα μακρὰ κυλινδόμενα προτὶ χέρσον
 εἰσίδομεν, πρὶν νῆας εὐσσέλμους ἐπικέλσαι.
 κελσάσῃσι δὲ νηυσὶ καθείλομεν ἱστία πάντα·
 150 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν Ἥῳ δῖαν.
 Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 νῆσον θαυμάζοντες ἐδινεόμεσθα κατ' αὐτήν.
 ὤρσαν δὲ Νύμφαι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
 155 αἶγας ὄρεσκώους, ἵνα δειπνήσειαν ἑταῖροι.
 αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους
 εἰλόμεθ' ἐκ νηῶν, διὰ δὲ τρίχα κοσμηθέντες
 βάλλομεν· αἶψα δ' ἔδωκε θεὸς μενοεικέα θήρην.
 νῆες μὲν μοι ἔποντο δώδεκα, ἐς δὲ ἐκάστην
 160 ἐννέα λάγχανον αἶγες· ἐμοὶ δὲ δέκ' ἔξελον οἴω.

ὥς τότε μὲν πρόπαν ἤμαρ, ἐς ἡέλιον καταδύντα,
 ἡμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἠδύ.
 οὐ γάρ πω νηῶν ἐξέφθιτο οἶνος ἐρυθρός,
 ἀλλ' ἐνέην· πολλὸν γὰρ ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἕκαστοι
 ἠφύσαμεν, Κικόνων ἱερὸν πτολίεθρον ἐλόντες. 165

Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ἐλεύσομεν, ἐγγὺς ἐόντων,
 καπνὸν τ', αὐτῶν τε φθογγήν, οἴων τε καὶ αἰγῶν.
 ἦμος δ' ἡέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως, 170
 καὶ τότε ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος, μετὰ πᾶσιν ἔειπον·

Ἄλλοι μὲν νῦν μίμνετ', ἐμοὶ ἐρήρηες ἐταῖροι·
 αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηϊ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισιν
 ἐλθῶν, τῶνδ' ἀνδρῶν πειρήσομαι, οἵτινές εἰσιν·
 ἦ ῥ' οἶγ' ὕβρισταί τε καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι, 175
 ἢ φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.

Ὡς εἰπὼν, ἀνά νηὸς ἔβην· ἐκέλευσα δ' ἐταίρους
 αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε προμνήσια λῦσαι.
 οἱ δ' αἰψ' εἰςβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κιάθιζον·
 ἐξῆς δ' ἐξόμενοι πολιὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς. 180
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν χῶρον ἀφικόμεθ', ἐγγὺς ἐόντα,
 ἔνθα δ' ἐπ' ἐσχατιῇ σπέος εἶδομεν, ἄγχι θαλάσσης,
 ὑψηλὸν, δάφνησι κατηρεφές· ἔνθα δὲ πολλὰ
 μῆλ', οἷές τε καὶ αἰγες ἰάυεσκον· περὶ δ' αὐλή
 ὑψηλὴ δέδμητο κατωρυχέεσσι λίθοισιν, 185
 μακροῦσιν τε πίτυσιν ἰδὲ δρυσὶν ὑψικόμοισιν.
 ἔνθα δ' ἀνὴρ ἐνίανυ πελώριος, ὃς ῥά τε μῆλα
 οἶος ποιμαίνεσκεν ἀπόπροθεν· οὐδὲ μετ' ἄλλους
 πωλεῖτ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐὼν ἀθεμίστια ἦδη.

190 καὶ γὰρ θαῦμ' ἐτέτυκτο πελώριον· οὐδὲ ἑώκει
 ἀνδρὶ γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι
 ὑψηλῶν ὀρέων, ὅ,τε φαίνεται οἶον ἀπ' ἄλλων.

Δὴ τότε τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρήθρας ἐταίρους
 αὐτοῦ πάρ νηϊ τε μένειν, καὶ νῆα ἔρυσθαι·

195 αὐτὰρ ἐγὼ κρίνας ἐτάρων δυοκαίδεκ' ἀρίστους
 βῆν· ἀτὰρ αἴγεον ἄσκον ἔχον μέλανος οἴνοιο,
 ἠδέος, ὃν μοι ἔδωκε Μάρων, Εὐάνθεος υἱός,
 ἱεὺς Ἀπόλλωνος, ὃς Ἴσμαρον ἀμφιβεβήκει,
 οὔνεκά μιν σὺν παιδὶ περισχόμεθ' ἠδὲ γυναικὶ

200 ἀζόμενοι· ὄκει γὰρ ἐν ἄλσει δειδρῆεντι
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος. ὃ δέ μοι πόρην ἀγλαὰ δῶρα·
 χρυσοῦ μὲν μοι δῶκ' εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα·

δῶκε δέ μοι κρητῆρα πανάργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
 οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δωδέκα πᾶσιν ἀφύσσας

205 ἠδὺν, ἀκηράσιον, θεῖον ποτόν· οὐδέ τις αὐτὸν
 ἠεῖδη δμῶων, οὐδ' ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ,
 ἀλλ' αὐτὸς, ἀλοχός τε φίλη, ταμίη τε μὶ οἴη.

τὸν δ' ὅτε πίνοιεν μεληδέα οἶνον ἐρυθρόν,
 ἐν δέπας ἐμπλήσας, ὕδατος ἀνὰ εἴκοσι μέτρα

210 χεῦ· ὁδμή δ' ἠδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὁδῶδει,
 θεσπεσίη· τότ' ἂν οὔτοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν.
 τοῦ φέρον ἐμπλήσας ἄσκον μέγαν· ἐν δὲ καὶ ἦμα
 κωρόκῳ· αὐτίκα γὰρ μοι οἶσατο θυμὸς ἀγήνωρ,
 ἀνδρ' ἐπελεύσεσθαι, μεγάλην ἐπιμιμένον ἀλκῆν,

215 ἄγριον, οὔτε δίκας εὖ εἰδότα, οὔτε θέμιστας.

Καρπαλίμως δ' εἰς ἄντρον ἀφικόμεθ', οὐδέ μιν ἔνδον
 εὔρομεν, ἀλλ' ἐνόμευε νομὸν κάτα πίονα μῆλα.
 ἐλθόντες δ' εἰς ἄντρον ἐθνεύμεσθα ἕκαστα·

ταρσοὶ μὲν τυρῶν βρῖθον, στείνοντο δὲ σηκοὶ
ἀρνῶν ἢ δ' ἐρίφων· διακεκριμένα δὲ ἕκασται 220

ἔρχατο· χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μετασσαι,
χωρὶς δ' αὖθ' ἔρσαι· ναῖον δ' ὄρω ἄγγεα πάντα,
γαυλοὶ τε σκαφίδες τε, τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελγεν.
ἐνθ' ἐμὲ μὲν πρώτισθ' ἔταροι λίσσοντ' ἐπέεσσιν,
τυρῶν αἰνυμένους ἵεναι πάλιν· αὐτὰρ ἔπειτα 225

καρπαλίμως ἐπὶ νῆα θοὴν ἐρίφους τε καὶ ἄρνας
σηκῶν ἐξελάσαντας, ἐπιπλεῖν ἄλμυρόν ὕδωρ·
ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην - ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν -
ὄφρ' αὐτόν τε ἴδοιμι, καὶ εἴ μοι ξείνια δοίη·
οὐδ' ἄρ' ἔμελλ' ἐτάροισι φανεῖς ἐρατεινὸς ἔσεσθαι. 230

Ἐνθα δὲ πῦρ κείαντες ἐθύσαμεν· ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
τυρῶν αἰνύμενοι φάγομεν· μένομέν τ' ἐμὴν ἔνδον
ἡμενοι, ἕως ἐπήλθε νέμων· φέρε δ' ὄβριμον ἄχθος
ὑλῆς ἄζαλέης, ἵνα οἱ ποτιδόρπιον εἴη.
ἔκτοσθεν δ' ἀντροῖο βαλὼν ὄρνυμαγδὸν ἔθηκεν· 235

ἡμεῖς δὲ δείσαντες ἀπεσσύμεθ' ἐς μυχὸν ἀντροῦ.
αὐτὰρ ὄγ' εἰς ἐνρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα,
πάντα μάλ', ὅσσ' ἠμελγε, τὰ δ' ἄρσενά λείπε θύρηφιν,
ἄρκειούς τε τράγους τε, βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς.
αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑπὸς ἀείρας 240

ὄβριμον· οὐκ ἂν τόνγε δύω καὶ εἴκοσ' ἄμαξαι
ἔσθλαι, τετράκνηλοι, ἀπ' οὐδεὸς ὀχλίσειαν·
τόσσην ἠλίβατον πέτρην ἐπέθηκε θύρησιν.
ἔζόμενος δ' ἠμελγεν οἷς καὶ μηκάδας αἰγας,
πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρονον ἦκεν ἐκάστη. 245
αὐτίκα δ' ἡμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος,
πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμησάμενος κατέθηκεν.

- ἡμισυ δ' αὖτ' ἔστησεν ἐν ἄγγεσιν, ὄφρα οἱ εἴη
 πίνειν αἶνονμένω, καὶ οἱ ποτιδόρπιον εἴη.
- 250 αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἅ' ἔργα,
 καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε, καὶ εἰσίδεν, εἶρετο δ' ἡμέας·
 ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρά κέλευθα;
 ἢ τι κατὰ προῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε,
 οἷά τε ληϊστῆρες, ὑπεῖρ ἄλλα, τοῖτ' ἀλόωνται
- 255 ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;
 ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 δεισάντων φθόγγον τε βαρύν, αὐτὸν τε πέλωρον.
 ἀλλὰ καὶ ὡς μιν ἔπεσσι ἀμειβόμενος προσέειπον·
 Ἡμεῖς τοι Τροίηθεν ἀποπλαγχθέντες Ἀχαιοὶ
- 260 παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
 οἴκαδε ἰέμενοι, ἄλλην ὁδὸν, ἄλλα κέλευθα
 ἦλθομεν· οὕτω που Ζεὺς ἠθέλε μῆτισασθαι.
 λαοὶ δ' Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνονος εὐχόμεθ' εἶναι,
 τοῦ δὴ νῦν γε μέγιστον ὑπουράνιον κλέος ἐστίν·
- 265 τόσσην γὰρ διέπερσε πόλιν, καὶ ἀπώλεσε λαοὺς
 πολλοὺς· ἡμεῖς δ' αὖτε κικανόμενοι τὰ σὰ γούνα
 ἰκόμεθ', εἴ τι πόροις ξεινήϊον, ἢ καὶ ἄλλως
 δοίης δωτίνην, ἣτε ξείνων θέμις ἐστίν.
 ἀλλ' αἰδεῖο, φέριστε, θεοὺς· ἰκέται δέ τοι εἶμεν.
- 270 Ζεὺς δ' ἐπιτιμήτωρ ἰκετάων τε ξείνων τε,
 ξείνιος, ὅς ξείνοισιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
 ὦς ἔφάμην· ὁ δέ μ' ἀντίκ' ἀμείβετο νηλεῖ θυμῷ·
 νήπιός εἰς, ὦ ξεῖν', ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
 ὅς με θεοὺς κέλεαι ἢ δειδίμεν ἢ ἀλέασθαι.
- 275 οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγίοχου ἀλέγουσιν,
 οὐδὲ θεῶν μακάρων· ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἶμεν.

οὐδ' ἂν ἐγὼ Διὸς ἔχθρος ἀλευάμενος πεφιδοίμην
 οὔτε σεῦ, οὔθ' ἐτάρων, εἰ μὴ θυμός με κελεύει.
 ἀλλὰ μοι εἴφ', ὅπῃ ἔσχες ἰὼν εὐεργέα νῆα·
 ἢ που ἐπ' ἐσχατιῆς, ἢ καὶ σχεδόν, ὄφρα δαείω. 280

Ὡς φάτο πειράζων· ἐμὲ δ' οὐ λάθην εἰδότα πολλά·
 ἀλλὰ μιν ἄπορῶρον προσέφην δολίοις ἐπέεσσιν·

Νέα μὲν μοι κατέαξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 πρὸς πέτρῃσι βαλὼν, ὑμῆς ἐπὶ πείρασι γαίης,
 ἄκρη προσπελάσας· ἄνεμος δ' ἐκ πόντου ἔνεικεν· 285
 αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τοῖσδε ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.

Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο νηλεῖ θυμῷ·
 ἀλλ' ὄγ' ἀναίξας ἐτάροις ἐπὶ χεῖρας ἱάλλεν
 σὺν δὲ δύο μάρψας, ὥστε σκύλακας, ποτὶ γαίῃ
 κόπτ'· ἐκ δ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν. 290

τοὺς δὲ διαμελεῖστί ταμῶν ὠπλίσσατο δόρυπον·
 ἦσθιε δ', ὥστε λέων ὄρεσίτροφος, οὐδ' ἀπέλειπεν
 ἔγκατά τε σάρκας τε καὶ ὀστέα μυελόεντα.

ἡμεῖς δὲ κλαίοντες ἀνεσχέθομεν Διὶ χεῖρας,
 σχέτλια ἔργ' ὀρόωντες· ἀμηχανίη δ' ἔχε θυμόν. 295

αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μεγάλην ἐμπλήσατο νηδύν,
 ἀνδρόμεα κρεῖ ἔδων, καὶ ἐπ' ἄκρητον γάλα πένων,
 κεῖτ' ἔντοσθ' ἄντροιο τανυσσάμενος διὰ μήλων.

τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμόν,
 ἄσπον ἰὼν, ξίφος ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ 300

οὐτάμεναι πρὸς στήθος, ὅθι φρένες ἦπαρ ἔχουσιν,
 χεῖρ' ἐπιμασσάμενος· ἕτερος δέ με θυμός ἔρυνεν.

αὐτοῦ γὰρ κε καὶ ἄμμες ἀπωλόμεθ' αἰπὺν ὄλεθρον·
 οὐ γὰρ κεν δυνάμεσθα θυράων ὑψηλάων
 χερσὶν ἀπώσασθαι λίθον ὄβριμον, ὃν προσέθηκεν. 305

ὣς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν Ἡῶ δι᾿αν.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε, καὶ ἤμελγε κλυτὰ μῆλα,
πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρουον ἦκεν ἐκάστη.

310 αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἄ' ἔργα,
σὺν δ' ὄγε δ' αὐτε δύνω μάρψας ὠπλίσσατο δεῖπνον.
δειπνήσας δ' ἀντροῦ ἐξήλασε πίονα μῆλα,
ῥηϊδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
ἄψ' ἐπέθηχ', ὥσει τε φαρέτρῃ πῶμ' ἐπιθείη.

315 πολλῇ δὲ ῥοίζῳ πρὸς ὄρος τρέπε πίονα μῆλα
Κύκλωψ· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην κακὰ βυσσοδομεύων,
εἴ πως τισαίμην, δοίῃ δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή.

Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σηκῶ,
320 χλωρόν, ἐλαΐνεον· τὸ μὲν ἔκταμεν, ὄφρα φοροίῃ
αὐανθέν· τὸ μὲν ἄμμες εἴσκομεν εἰσορόωντες,
ὅσσον θ' ἰστὸν νηὸς ἑικοσόροιο μελαίνης,
φορτίδος, εὐρείης, ἦτ' ἐκπερᾶά μέγα λαῖτμα·
τόσσον ἔην μῆκος, τόσσον πάχος εἰσορᾶσθαι.

325 τοῦ μὲν ὅσον τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκοψα παραστιάς,
καὶ παρέθηχ' ἐτάροισιν, ἀποξῦναι δ' ἐκέλευσα.
οἱ δ' ὀμαλὸν ποίησαν· ἐγὼ δὲ θόωσα παραστιάς
ἄκρον, ἄφαρ δὲ λαβὼν ἐπυράκτεον ἐν πυρὶ κηλέω.
καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκα κατακρύψας ὑπὸ κόπρῳ,

330 ἢ ῥα κατὰ σπείους κέχυτο μεγάλ' ἠλιθα πολλή.
αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κλήρω πεπαλάχθαι ἄνωγον,
ὅστις τολμήσειεν ἐμοὶ σὺν μοχλὸν ἀείρας,
τρίψαι ἐν ὀφθαλμῶ, ὅτε τὸν γλυκὺς ὕπνος ἰάνοι.
οἱ δ' ἔλαχον, τοὺς ἂν κε καὶ ἠθέλον αὐτὸς ἐλέσθαι,

τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην. 335

ἔσπεριος δ' ἦλθεν καλλιτρίχῃα μῆλα νομεύων·

αὐτίκα δ' εἰς εὐρύ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα,

πάντα μάλ'· οὐδέ τι λείπε βαθείης ἔκτοθεν ἀυλῆς,

ἢ τοι οἴσάμενος, ἢ καὶ θεὸς ὧς ἐκέλευσεν.

αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑπὸς αἰείρας, 340

ἔζόμενος δ' ἤμελγεν οἷς καὶ μηκάδας αἶγας,

πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρουον ἦκεν ἑκάστη.

αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεύσε πονησάμενος τὰ ἅ' ἔργα,

σὺν δ' ὄγε δ' αὐτε δύω μάρψας ὠπλίσσατο δόρυον.

καὶ τότ' ἐγὼ Κύνκλωπα προσηύδων ἄγχι παραστάς, 345

κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο·

Κύνκλωπ, τῆ, πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα·

ὄφρ' εἰδῆς, οἷόν τι ποτὸν τόδε νηῦς ἐσκεύθει

ἡμετέρη· σοὶ δ' αὖ λοιβὴν φέρον, εἴ μ' ἐλέησας

οἴκαδε πέμπσειας· σὺ δὲ μαίνεαι οὐκέτ' ἀνεκτῶς. 350

σχέτλιε, πῶς κέν τις σε καὶ ὕστερον ἄλλος ἴκοιτο

ἀνθρώπων πολέων; ἐπεὶ οὐ κατὰ μοῖραν ἔρεξας.

Ὡς ἐφάμην· ὁ δὲ δέκτο καὶ ἔκπιεν· ἦσατο δ' αἰνῶς

ἠδὺ ποτὸν πίνων· καὶ μ' ἦτες δεύτερον αὐτίς·

Δός μοι ἔτι πρόφρων, καὶ μοι τεὸν οὖνομα εἰπέ 355

αὐτίκα νῦν, ἵνα τοι δῶ ξείνιον, ὃ κε σὺ χαίρης.

καὶ γὰρ Κυνκλώπεσσι φέρει ζεῖδωρος ἄρουρα

οἶνον ἐριστάφυλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει·

ἀλλὰ τόδ' ἄμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀπορῥῶξ.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ οἱ αὐτίς ἐγὼ πόρον αἶθοπα οἶνον· 360

τρὶς μὲν ἔδωκα φέρων, τρὶς δ' ἔκπιεν ἀφραδίησιν.

αὐτὰρ ἐπεὶ Κύνκλωπα περὶ φρένας ἦλυθεν οἶνος,

καὶ τότε δή μιν ἔπεσσι προσηύδων μελιχίοισιν·

- Κύκλωψ, εἰρωτᾶς μὲ ὄνομα κλυτόν; αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 365 ἔξερέω· σὺ δέ μοι δὸς ξείνιον, ὥσπερ ὑπέστις.
 Οὔτις ἔμοιγ' ὄνομα· Οὔτιν δέ με κικλήσκουσιν
 μήτηρ ἠδὲ πατήρ ἠδ' ἄλλοι πάντες ἐταῖροι.
 Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμείβετο νηλεῖ θυμῷ·
 Οὔτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετὰ οἷς ἐτάροισιν,
 370 τοὺς δ' ἄλλους πρόσθεν· τὸ δέ τοι ξεινήιον ἔσται.
 Ἦ, καὶ ἀνακλιθεὶς πέσεν ὑπτιος· αὐτὰρ ἔπειτα
 κεῖτ' ἀποδοχμῶσας παχύν ἀνχένα· καὶ δέ μιν ὑπνος
 ἦρει πανδαμάτωρ· φάρυγος δ' ἐξέσσυτο οἶνος,
 ψωμοὶ τ' ἀνδρόμεοι· ὁ δ' ἐρεύγετο οἴνοβαρείων.
 375 καὶ τότε ἐγὼ τὸν μοχλὸν ὑπὸ σποδοῦ ἤλασα πολλῆς,
 εἴως θερμαίνουτο· ἔπεσσί τε πάντας ἐταίρους
 θάρσυνον, μήτις μοι ὑποδδείσας ἀναδύη.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ὁ μοχλὸς ἐλάϊνος ἐν πυρὶ μέλλεν
 ἀψεσθαι, χλωρὸς περ ἑὼν, διεφαίνεται δ' αἰνῶς,
 380 καὶ τότε ἐγὼν ἄσσον φέρον ἐκ πυρός, ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 ἴσταντ'· αὐτὰρ θάρσος ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων.
 οἱ μὲν, μοχλὸν ἐλόντες ἐλάϊνον, ὄξυν ἐπ' ἄκρω,
 ὀφθαλμῷ ἐνέρεισαν· ἐγὼ δ' ἐφύπερθεν ἀερεθεὶς
 δίνεον· ὡς ὅτε τις τρυπῶ δόρυ νήϊον ἀνήρ
 385 τρυπάνῳ, οἱ δέ τ' ἐνερεθεν ὑποσσείουσιν ἱμάντι
 ἀψάμενοι ἐκάτερθε, τὸ δὲ τρέχει ἐμμενὲς αἰεὶ·
 ὡς τοῦ ἐν ὀφθαλμῷ πυριήκεα μοχλὸν ἐλόντες
 δινέομεν, τὸν δ' αἶμα περιόρθε θερμὸν ἔοντα.
 πάντα δέ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύσας εὔσεν αὐτιμή,
 390 γλήνης καιομένης· σφαραγεῦντο δέ οἱ πυρὶ ῥίζαι.
 ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν ἠὲ σκέπαρον
 εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτῃ μεγάλα ἰάχοντα,

φαρμάσσων· τὸ γὰρ αὐτε σιδήρου γε κράτος ἐστίν·
ὡς τοῦ σίξ' ὀφθαλμὸς ἐλαϊνέω περὶ μοχλῶ.

σμερδαλέον δὲ μέγ' ὤμωξεν· περὶ δ' ἴαχε πέτρον· 395

ἡμεῖς δὲ δείσαντες ἀπεσσύμεθ'. αὐτὰρ ὁ μοχλὸν
ἐξέρουσ' ὀφθαλμοῖο, πεφυρμένον αἵματι πολλῶ·
τὸν μὲν ἔπειτ' ἐρῶσεν ἀπὸ ἑο χερσὶν ἄλύων.

αὐτὰρ ὁ Κύνκλωπας μεγάλ' ἤπνευ, οἱ ῥά μιν ἀμφὶς
ᾤκεον ἐν σπήεσσι δι' ἀκρίας ἠνεμοέσσας· 400

οἱ δὲ βοῆς αἰόντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος·

ιστάμενοι δ' εἶροντο περὶ σπέος, ὅ,τι ἐ κήδοι·

Τίπτε τόσον, Φολύφημ', ἀρημένος ὦδ' ἐβόησας
νύκτα δι' ἀμβροσίην, καὶ ἀνύπνουσ' ἄμμε τίθησθα;

ἢ μήτις σευ μῆλα βροτιῶν ἀέκοντος ἐλαύνει; 405

ἢ μήτις σ' αὐτὸν κτείνει δόλῳ, ἢ ἐ βίηφιν;

Τοὺς δ' αὐτ' ἐξ' ἀντροῦ προσέφη κρατερός Πολύφημος·
ὦ φίλοι, Οὐτίς με κτείνει δόλῳ, οὐδὲ βίηφιν.

Οἱ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεα πτερόεντι ἀγόρευον· 410

εἰ μὲν δὴ μήτις σε βιάζεται, οἷον ἔοντα,

νοῦσόν γ' οὕπως ἔστι Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι·

ἀλλὰ σύγ' εὐχεο πατρὶ Ποσειδάωνι ἀνακτι.

Ὡς ἄρ' ἔφην ἀπιόντες· ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ,
ὡς ὄνομ' ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μήτις ἀμύμων.

Κύνκλωπ δὲ στενάχων τε καὶ ὠδίνων ὀδύνησιν, 415

χερσὶ ψηλαφόων, ἀπὸ μὲν λίθον εἶλε θυράων·

αὐτὸς δ' εἰνὶ θυρήσιν καθ' ἕζετο, χεῖρε πετάσσας,

εἰ τινά που μετ' ὄεσσι λάβοι στείχοντα θυράζε·

οὕτω γὰρ πού μ' ἤλπετ' ἐνὶ φρεσὶ νήπιον εἶναι.

αὐτὰρ ἐγὼ βούλενον, ὅπως ὄχ' ἄριστα γένοιτο, 420

εἰ τιν' ἐταίροισιν θανάτου λύσιν ἦδ' ἐμοὶ αὐτῶν

- εὐροίμην· πάντα δὲ δόλους καὶ μῆτιν ὕφαινον,
 ὥστε περὶ ψυχῆς· μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν.
 ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή.
- 425 ἄρσενες οἷες ἦσαν εὐτρεφέες, δασύμαλλοι,
 καλοὶ τε μεγάλοι τε, ἰοδνεφές εἶρος ἔχοντες·
 τοὺς ἀκέων συνέεργον εὐτρεφέεσσι λύγισιν,
 τῆς ἔπι Κύνκλωψ εὐδε πέλωρ, ἰθεμίστια εἰδώς,
 σύντροις αἰνύμενος· ὁ μὲν ἐν μέσῳ ἄνδρα φέρεσκεν,
- 430 τὼ δ' ἐτέρω ἐκάτερθεν ἴτην, σώοντες ἐταίρους.
 τρεῖς δὲ ἕκαστον φῶτ' οἷες φέρον· αὐτὰρ ἔγωγε -
 ἄρνεϊὸς γὰρ ἔην, μήλων ὄχ' ἀριστος ἀπάντων -
 τοῦ κατὰ νῶτα λαβὼν, λασίην ὑπὸ γαστέρ' ἔλυσθεις
 κείμην· αὐτὰρ χερσὶν ἄωτου θεσπεσίῳ
- 435 νωλεμέως στρεφθεὶς ἐχόμην τετληότι θυμῷ.
 ὥς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν Ἡῶ δι' ἄν.
 Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε ἔπειτα νομόνδ' ἐξέσσυτο ἄρσενα μῆλα,
 θήλειαι δ' ἐμέμηκον ἀνήμελκτοι περὶ σηκούς·
- 440 οὐθ' αὐτὰ γὰρ σφαραγεῦντο. ἄναξ δ' ὀδύνησι κακῆσι
 τειρόμενος, πάντων ἧῶν ἐπεμαίετο νῶτα
 ὀρθῶν ἑσταότων· τὸ δὲ νήπιος οὐκ ἐνόησεν,
 ὥς οἱ ὑπὲρ εἰροπόκων οἴων στέρνοισι δέδεντο.
 ὕστατος ἄρνεϊὸς μήλων ἔστειχε θύραζε,
- 445 λάχνῳ στεινόμενος καὶ ἐμοὶ, πνικῶ φρονέοντι.
 τὸν δ' ἐπιμασσάμενος προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·
 Κριὲ πέπον, τί μοι ὦδε διὰ σπέος ἔσσυνο μήλων
 ὕστατος; οὔτι πάρος γε λελειμμένος ἔρχεαι οἴων,
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμειαι τέρεν' ἀνθεα ποίης,
- 450 μακρὰ βιβᾶς· πρῶτος δὲ ῥοᾶς ποταμῶν ἀφικάνεις·

πρῶτος δὲ σταθμόνδε λιλαίεαι ἀπονέεσθαι
 ἐσπέριος· νῦν αὖτε πανύστατος — ἢ σὺγ' ἀνακτος
 ὄφθαλμὸν ποθέεις; τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐξαλάωσεν,
 σὺν λυγροῖς ἐτάροισι, δαμασσάμενος φρένας οἴνω,
 Οὔτις, ὃν οὔπω φημὶ πεφυγμένον εἶναι ὄλεθρον. 455

εἰ δὴ ὁμοφρονέοις, ποτιφωνήεις τε γένοιο,
 εἰπεῖν, ὅππῃ κεῖνος ἐμὸν μένος ἤλασκάζει·
 τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε διὰ σπέος ἄλλυδις ἄλλη
 θειομένου χάιοιτο πρὸς οὔδει· καὶ δέ κ' ἐμὸν κῆρ
 λωφήσειε κακῶν, τὰ μοι οὔτιδανὸς πόρην Οὔτις. 460

Ὡς εἰπὼν, τὸν κριὸν ἀπὸ ἔο πέμπε θύραζε.
 ἐλθόντες δ' ἠβαιὸν ἀπὸ σπέους τε καὶ αὐλῆς,
 πρῶτος ὑπ' ἀρνειοῦ λυόμην, ὑπέλυσα δ' ἐταίρους.
 καρπαλίμως δὲ τὰ μῆλα ταναύποδα, πίονα δημῶ,
 πολλὰ περιτροπέοντες ἐλαύνομεν, ὄφρ' ἐπὶ νῆα 465

ἰκόμεθ'· ἀσπάσιοι δὲ φίλοις ἐτάροισι φάνημεν,
 οἱ φύγομεν θάνατον· τοὺς δὲ στενάχοντο γοῶντες·
 ἀλλ' ἐγὼ οὐκ εἶων, ἀνά δ' ὄφρῦσι νεῦον ἐκάστω,
 κλαίειν· ἀλλ' ἐκέλευσα θοῶς καλλίτριχα μῆλα
 πόλλ' ἐν νῆϊ βαλόντας, ἐπιπλεῖν ἄλμυρόν ὕδωρ. 470

οἱ δ' αἴψ' εἰσβαῖνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
 ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.
 ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
 καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηγύδων κερτομίοισιν·

Κύκλωψ, οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἀνάκιδος ἀνδρὸς ἐταίρους 475
 ἔδμεναι ἐν σπηῇ γλαφυρῶ κρατεροῦφι βίηφιν!
 καὶ λίην σέγ' ἔμελλε κινήσεσθαι κακὰ ἔργα,
 σκέτλι! ἐπεὶ ξείνους οὐχ ἄζεο σῶ ἐνὶ οἴκῳ
 ἐσθήμεναι· τῷ σε Ζεὺς τίσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.

480 Ὡς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·
ἦκε δ' ἀπορῳήξας κορυφήν ὄρεος μεγάλοιο·
καὶ δ' ἔβαλε προπάρουθε νεὸς κυανοπρώροιο.
[τυτθὸν ἐδεύησεν δ' οἴηιον ἄκρον ἰκέσθαι.]

ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
485 τὴν δ' αἰψ' ἠπειρόνδε παλιρῳόθιον φέρε κῦμα,
πλημμυρὶς ἐκ πόντοιο, θέμωσε δὲ χέρσον ἰκέσθαι.
αὐτὰρ ἐγὼ χεῖρεσσι λαβὼν περιμήκεα κοντὸν
ᾧσα παρέξ· ἐτάροισι δ' ἐποτρύννας ἐκέλευσα
ἐμβαλέειν κώπης, ἵν' ὑπέκ κακότητα φύγοιμεν,

490 κρατὶ κατανεύων· οἱ δὲ προπεσόντες ἔρεσσον.
ἀλλ' ὅτε δὴ δις τόσσον ἄλα πρήσσοντες ἀπῆμεν,
καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
μευλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·

Σχέτλιε, τίπτ' ἐθέλεις ἐρεθίζεμεν ἄγχιον ἄνδρα;
495 ὅς καὶ νῦν πόντονδε βαλὼν βέλος, ἠγάγε νῆα
αὐτίς ἐς ἠπειρον, καὶ δὴ φάμεν αὐτόθ' ὀλέσθαι.
εἰ δὲ φθεγξαμένον τευ ἢ ἀνδῆσαντος ἀκουσεν,
σύν κεν ἄραξ' ἡμέων κεφαλὰς καὶ νῆια δοῦρα,
μαρμάρῳ ὀκριόεντι βαλὼν· τόσσον γὰρ ἴησιν.

500 Ὡς φάσαν· ἀλλ' οὐ πείθον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμόν,
ἀλλὰ μιν ἀπορῳόν προσέφην κεκοτηότι θυμῷ·

Κύκλωψ, αἶ κέν τις σε καταθνητῶν ἀνθρώπων
ὄφθαλμοῦ εἴρηται ἀεικελίην ἀλαωτύν,
φάσθαι, Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον ἐξαλαῶσαι,
505 υἱὸν Δαέρτεω, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἴκῳ ἔχοντα.

Ὡς ἐφάμην· ὁ δὲ μ' οἰμώξας ἠμείβετο μύθῳ·
ὦ πόποι! ἦ μάλα δὴ με παλαίφατα θέσφαθ' ἰκάνει.
ἔσκε τις ἐνθάδε μάντις ἀνῆρ, ἧς τε μέγας τε,

Τήλεμος Εὐρουμίδης, ὃς μαντοσύνη ἐκέκαστο,
καὶ μαντενόμενος κατεγήρα Κυκλώπεσσιν· 510

ὃς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὀπίσσω,
χειρῶν ἔξ Ὀδυσῆος ἀμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς.

ἀλλ' αἰεὶ τινα φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἐδέγμην
ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι, μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκήν·
νῦν δέ μ' ἔων ὀλίγος τε καὶ στυγιδανὸς καὶ ἀκίκυς 515

ὄφθαλμοῦ ἀλάωσεν, ἐπεὶ μ' ἔδαμάσσατο οἴνω.

ἀλλ' ἄγε δεῦρ', Ὀδυσσεῦ, ἵνα τοι πάρ ξείνια θείω,
πομπήν τ' ὀτρύνω δόμεναι κλυτὸν Ἐννοσίγαιον·

τοῦ γὰρ ἐγὼ παῖς εἰμί, πατῆρ δ' ἐμὸς εὐχεται εἶναι·
αὐτὸς δ', αἰὲν ἐθέλησ', ἴησεται, οὐδέ τις ἄλλος, 520
οὔτε θεῶν μακάρων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

αἰ γὰρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνός σε δυναίμην
εὐνὴν ποιήσας πέμψαι δόμον Ἄϊδος εἶσω·

ὡς οὐκ ὄφθαλμόν γ' ἴησεται οὐδ' Ἐννοσίγαιων. 525

Ὡς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα Ποσειδάωνι ἀνακτι
εὐχέτο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·

Κλυθι, Ποσειδάον γαίηοχε, κνανοχαῖτα·
εἰ ἔτεόν γε σὸς εἰμι, πατῆρ δ' ἐμὸς εὐχεται εἶναι,
δὸς μὴ Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον οἴκαδ' ἰκέσθαι. 530

[υἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἴκῳ ἔχοντα.]

ἀλλ' εἰ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἰκέσθαι
οἶκον ἐνκτίμενον καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαῖαν·
ὄψε κακῶς ἔλθοι, ὀλέσας ἀπο πάντας ἑταίρους,
νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, εὐροὶ δ' ἐν πῆματα οἴκῳ. 535

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Κνανοχαίτης.
αὐτὰρ ὄγ' ἕξαυτίς πολὺ μείζονα λάαν ἀείρας,

- ἤκ' ἐπιδινήσας· ἐπέρεις δὲ ἴν' ἀπέλεθρον.
 καὶ δ' ἔβαλεν μετόπισθε νεὸς κωανοπρώροιο
 540 τυτθόν, ἐδεύησεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἰκέσθαι.
 ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
 τὴν δὲ πρόσω φέρε κῆμα, θέμωσε δὲ χέρσον ἰκέσθαι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθα περ ἄλλαι
 νῆες εὐσσελμοὶ μένον ἀθρόαι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 545 εἶατ' ὀδυρόμενοι, ἡμέας ποτιδέγμενοι αἰεὶ·
 νῆα μὲν, ἔνθ' ἔλθόντες, ἐκέλευμεν ἐν ψαμάθοισιν,
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 μῆλα δὲ Κύνκλωπος γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλόντες,
 δασσάμεθ', ὡς μήτις μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
 550 ἀρνειὸν δ' ἐμοὶ οἶω εὐκνήμιδες ἑταῖροι,
 μήλων δαιομένων, δόσαν ἔξοχα· τὸν δ' ἐπὶ θινὶ
 Ζηνὶ κελανεφεῖ Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει,
 ρέξας, μηρὶ ἔκαλον· ὃ δ' οὐκ ἐμπάζετο ἰσῶν,
 ἀλλ' ἄρα μερμήριζεν, ὅπως ἀπολοίατο πᾶσαι
 555 νῆες εὐσσελμοὶ καὶ ἐμοὶ ἐρήρηες ἑταῖροι.
 ὡς τότε μὲν πρόπαν ἡμᾶρ, ἐς ἥλιον καταδύντα,
 ἡμεῖθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἠδύ.
 ἡμὸς δ' ἥλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 560 ἡμὸς δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 δὴ τότε ἔγῶν ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
 αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε προμνήσια λῦσαι.
 οἱ δ' αἰψ' εἰςβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
 ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.
 565 Ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ,
 ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.